

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119249634
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:6119249634.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: G. Č., P. X.X.XXXX, X. Y. E. XX, štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 4.200,50 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie nad sumu 3.779,60 eur spolu 3.943,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.921,40 eur od 15.6.2017 do 6.7.2017, zo sumy 4.885,70 eur od 7.7.2017 do 19.7.2017, zo sumy 4.857,20 eur od 20.7.2017 do 27.7.2017, zo sumy 4.821,50 eur od 28.7.2017 do 4.9.2017, zo sumy 4.785,80 eur od 5.9.2017 do 5.10.2017, zo sumy 4.750,10 eur od 6.10.2017 do 24.10.2017, zo sumy 4.714,40 eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, zo sumy 4.678,70 eur od 24.11.2017 do 18.1.2018, zo sumy 4.643,00 eur od 19.1.2018 do 14.2.2018, zo sumy 4.571,60 eur od 15.2.2018 do 28.3.2018, zo sumy 4.521,60 eur od 29.3.2018 do 3.5.2018, zo sumy 4.485,90 eur od 4.5.2018 do 19.6.2018, zo sumy 4.457,40 eur od 20.6.2018 do 17.7.2018, zo sumy 4.421,70 eur od 18.7.2018 do 17.8.2018, zo sumy 4371,70 eur od 18.8.2018 do 6.11.2018, zo sumy 4.336,- eur od 7.11.2018 do 20.12.2018, zo sumy 4.307,50 eur od 21.12.2018 do 14.1.2019, zo sumy 4.257,50 eur od 15.1.2019 do 19.2.2019, zo sumy 4.200,50 eur od 20.2.2019 do 19.3.2019, zo sumy 4.143,50 eur od 20.3.2019 do 2.4.2019, zo sumy 4.086,50 eur od 3.4.2019 do 3.5.2019, zo sumy 4.050,80 eur od 4.5.2019 do 18.6.2019, zo sumy 3.979,40 eur od 19.6.2019 do 17.7.2019, zo sumy 3.943,70 eur od 18.7.2019 do 8.10.2019 vo výške 44,84 eur, zo sumy 3.872,30 eur od 9.10.2019 do 21.10.2019 vo výške 6,90 eur, zo sumy 3.815,30 eur od 22.10.2019 do 5.11.2019 vo výške 7,84 eur a zo sumy 3.779,60 eur od 6.11.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1446,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29,47 eur od 16.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.2.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.3.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.4.2019 do zaplatenia, od 16.5.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.6.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.7.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.8.2019 do zaplatenia, od 16.9.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.12.2019 do zaplatenia a to všetko sa mu povoľuje splácať v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 12 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne podanou na upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica vedenou pod sp. zn. 28Up/318/2019 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 4.200,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.921,40 eur od 15.06.2017 do 06.07.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.885,70 eur od 07.07.2017 do 19.07.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.857,20 eur od 20.07.2017 do 27.07.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.821,50 eur od 28.07.2017 do 04.09.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.785,80 eur od 05.09.2017 do 05.10.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.750,10 eur od 06.10.2017 do 24.10.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.714,40 eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.678,70 eur od 24.11.2017 do 18.01.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.643 eur od 19.01.2018 do 14.02.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.571,60 eur od 15.02.2018 do 28.03.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.521,60 eur od 29.03.2018 do 03.05.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.485,90 eur od 04.05.2018 do 19.06.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.457,40 eur od 20.06.2018 do 17.07.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.421,70 eur od 18.07.2018 do 17.08.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.371,70 eur od 18.08.2018 do 06.11.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.336 eur od 07.11.2018 do 20.12.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.307,50 eur od 21.12.2018 do 14.01.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.257,50 eur od 15.01.2019 do 19.02.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.200,05 eur od 20.02.2019 do zaplata a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 31.03.2015 Zmluvu č. 4503122737, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a v OP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 8,580,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6.554,08 eur, z riadneho úroku vo výške 1.737,21 eur, z úroku z omeškania vo výške 289,29 eur a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 7.000 eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 2.078,60 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal nasledujúce úhrady: dňa 06.07.2017 v sume 35,70 eur, dňa 19.07.2017 v sume 28,50 eur, dňa 27.07.2017 v sume 35,70 eur, dňa 04.09.2017 v sume 35,70 eur, dňa 05.10.2017 v sume 35,70 eur, dňa 24.10.2017 v sume 35,70 eur, dňa 23.11.2017 v sume 35,70 eur, dňa 18.01.2018 v sume 35,70 eur, dňa 14.02.2018 v sume 71,40 eur, dňa 28.03.2018 v sume 50 eur, dňa 03.05.2018 v sume 35,70 eur, dňa 19.06.2018 v sume 28,50 eur, dňa 17.07.2018 v sume 35,70 eur, dňa 17.08.2018 v sume 50 eur, dňa 06.11.2018 v sume 35,70 eur, dňa 20.12.2018 v sume 28,50 eur, dňa 14.01.2019 v sume 50 eur, dňa 19.02.2019 v sume 57 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 4.200,50 eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom 15.06.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Upomínací súd dňa 26.03.2019 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 4.200,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.921,40 eur od 15.06.2017 do 06.07.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.885,70 eur od 07.07.2017 do 19.07.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.857,20 eur od 20.07.2017 do 27.07.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.821,50 eur od 28.07.2017 do 04.09.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.785,80 eur od 05.09.2017 do 05.10.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.750,10 eur od 06.10.2017 do 24.10.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.714,40 eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.678,70 eur od 24.11.2017 do 18.01.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.643 eur od 19.01.2018 do 14.02.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.571,60 eur od 15.02.2018 do 28.03.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.521,60 eur od 29.03.2018 do 03.05.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.485,90 eur od 04.05.2018 do 19.06.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.457,40 eur od 20.06.2018 do 17.07.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.421,70 eur od 18.07.2018 do 17.08.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.371,70 eur od 18.08.2018 do 06.11.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.336 eur od 07.11.2018 do 20.12.2018, vo výške 5 %

ročne zo sumy 4.307,50 eur od 21.12.2018 do 14.01.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.257,50 eur od 15.01.2019 do 19.02.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 4.200,05 eur od 20.02.2019 do zaplatenia a trovy konania vo výške 512,04 eur. Z obsahu spisu vyplýva, že voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Preto výzvou zo dňa 06.05.2019 v súlade s § 14 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z.z. vyzval žalobcu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Na túto výzvu právny zástupca žalobcu reagoval tak, že navrhuje pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku. Upomínací súd dňa 21.05.2019 postúpil vec Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

3. V podanom odpore namietal, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Úver sa má považovať za bezúročný a za bezpoplatkový, nakoľko zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch a to termín konečnej splatnosti. Zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy- Chýba špecifikácia, či ide o dobu neurčitú alebo určitú, v tomto prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. V zmluve chýba aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedený údaj RPMN vo výške 24,6 %, avšak prepočtom zo stránky ekonomika.sme.sk/kalkulačky je zrejmé, RPMN z poskytnutého úveru je 24,97 %. Žalobca nezahrnul do výpočtu doplnkovú službu vo výške 1,49 eur mesačne. V zmluve chýba aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver ku dňu podania žaloby nebol ešte splatný a platobný rozkaz znie aj na plnenie, ktoré ešte nastať nemalo. Zmluva o úvere má byť považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú, k čomu sa prikláňa aj žalobca v žalobe, keď žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a úhradami žalovaného, je toho názoru, že nedošlo k omeškaniu s plnením jeho splátok voči žalobcovi. Jeho platby mali byť v celom rozsahu započítané iba na úhrady istiny a nie úrokov a poplatkov. Na poskytnutý úver 7.000,- eur mu bola uložená povinnosť platiť tento úver v 84 splátkach vo výške splátky 83,33 eur, pričom je zrejmé, že ku dňu 20.7.2016, kde je k tomu predložený dôkaz, výzva k splateniu celého úveru, nemohol byť v omeškani so splácaním, nakoľko žalobcovi mal uhradiť 16 splátok vo výške 83,33 eur, čo predstavuje sumu 1.249,95 eur. Žalovaný k tomuto dňu však uhradil žalobcovi celkom splátky vo výške 1.714,50 eur. Žalovaný vychádzajúc z uvedeného má zato, že podľa vyššie uvedeného ustanovenia sa úver ešte nestal splatným, nakoľko je zrejmé, že úverová zmluva, aj keď sa považuje úver za poskytnutý bez úroku, bez poplatkov, ostáva platnou a žalobca nemohol od neho žiadať zaplatiť celú pohľadávku naraz, keďže nebol v omeškani so splácaním ani jeden deň. Podľa názoru žalovaného, z dôvodu, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru zo strany žalobcu, má žalobca nárok len na náhradu úroku z omeškania zo skutočne omeškaných splátok, s ohľadom na premlčanie tej ktorej splátky a teda aj príslušenstva k nej. Žalovaný je toho názoru, že je neprijateľné, aby veriteľ svojvoľne počas trvania zmluvy zmenil termín splatnosti úveru bez súhlasu dlžníka. Nakoľko mu veriteľ poskytol úver dňa 31.03.2015 na dobu 84 mesiacov, úver sa nemohol stať splatným. Na záver uviedol, že na jeho strane ešte nemala vzniknúť povinnosť zaplatiť pohľadávku, pretože pri poskytnutí úveru neboli posudzované jeho schopnosti splácať úver.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o postúpení pohľadávok spoločne s prílohami, zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere, úverovými podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.07.2016, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017, prehľadom čerpania a úhrad, pokusom o zmier zo dňa 14.02.2019, výsluchom strán a písomnými vyjadreniami a zistil tento skutkový stav:

5. Žalovaný vo svojom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 27.09.2019, pred pojednávaním, poukázal na premlčanie uplatňovaného nároku. Poukázal na to, že odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 OZ využil. Má zato, že podľa uzavretej zmluvy mal úver uhradiť v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 166,15 eur a prvá splátka bola splatná v mesiaci máj 2015. Vzhľadom na uvedené sa tak žalovaný dostal prvý raz do omeškania so splácaním riadnych splátok dňa 15.8.2015 (dôkaz „Prehľad úhrad“ predložený žalobcom), ktorú uhradil dňa 16.9.2015. Splátku so splatnosťou dňa 15.9.2015 uhradil 19.10.2015 a splátku so splatnosťou 15.10.2015 uhradil dňa 17.12.2015. K omeškaniu troch splátok došlo dňa 15.1.2016 (splátka splatná v mesiaci 15.11.2015, 15.12.2015 a 15.1.2016). Premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu začala plynúť, podľa názoru žalovaného, 15.01.2016 a uplynula 15.1.2019. Keďže žalobu žalobca na súd doručil dňa 25.3.2019, stalo sa tak, podľa názoru žalovaného, po uplynutí premlčacej lehoty. Žalovaný vzhľadom na uvedené skutočnosti požadoval, aby súd rozhodol, že

pohľadávka je premlčaná, prípadne, že úver žalobca poskytol žalovanému bezúročne a bez poplatkov a zaviazal žalovaného len k úhrade poskytnutej nesplatennej istiny v splátkach vo výške 50 eur mesačne.

6. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 26.09.2019, doručeným pred pojednávaním, uviedol, že po podaní žaloby zo dňa 15.03.2019 bola na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovaným suma vo výške 256,80 eur, a to nasledovne: dňa 19.03.2019 sumu vo výške 57 eur, dňa 02.04.2019 sumu vo výške 57 eur, dňa 03.05.2019 sumu vo výške 35,70 eur, dňa 18.06.2019 sumu vo výške 71,40 eur, dňa 17.07.2019 sumu vo výške 35,70 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené beriem žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 256,80 eur a prevyšujúceho úroku z omeškania a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.943,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.921,40 eur od 15.6.2017 do 6.7.2017, zo sumy 4.885,70 eur od 7.7.2017 do 19.7.2017, zo sumy 4.857,20 eur od 20.7.2017 do 27.7.2017, zo sumy 4.821,50 eur od 28.7.2017 do 4.9.2017, zo sumy 4.785,80 eur od 5.9.2017 do 5.10.2017, zo sumy 4.750,10 eur od 6.10.2017 do 24.10.2017, zo sumy 4.714,40 eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, zo sumy 4.678,70 eur od 24.11.2017 do 18.1.2018, zo sumy 4.643,00 eur od 19.1.2018 do 14.2.2018, zo sumy 4.571,60 eur od 15.2.2018 do 28.3.2018, zo sumy 4.521,60 eur od 29.3.2018 do 3.5.2018, zo sumy 4.485,90 eur od 4.5.2018 do 19.6.2018, zo sumy 4.457,40 eur od 20.6.2018 do 17.7.2018, zo sumy 4.421,70 eur od 18.7.2018 do 17.8.2018, zo sumy 4.371,70 eur od 18.8.2018 do 6.11.2018, zo sumy 4.336,- eur od 7.11.2018 do 20.12.2018, zo sumy 4.307,50 eur od 21.12.2018 do 14.1.2019, zo sumy 4.257,50 eur od 15.1.2019 do 19.2.2019, zo sumy 4.200,50 eur od 20.2.2019 do 19.3.2019, zo sumy 4.143,50 eur od 20.3.2019 do 2.4.2019, zo sumy 4.086,50 eur od 3.4.2019 do 3.5.2019, zo sumy 4.050,80 eur od 4.5.2019 do 18.6.2019, zo sumy 3.979,40 eur od 19.6.2019 do 17.7.2019 a zo sumy 3.943,70 eur od 18.7.2019 do zaplatenia a aby priznal náhradu trov konania.

7. V doplnenom podaní žalobcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.10.2019, žalobca poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (20.07.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 15.03.2016). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.03.2016. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 15.04.2016, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 20.07.2016 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.06.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.06.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.06.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 15.06.2016) a uplynula by najskôr dňa 15.06.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 15.03.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko

nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Ďalej poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, Uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013, rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013, Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrúva na podanej žalobe v celom rozsahu, tak, ako bola táto doručená konajúcemu súdu. Zároveň poukázal na vykonané čiastočné späťvzatie. Voči žalovanému si uplatňuje len istinu, ktorá nebola z tohto predmetného záväzkového vzťahu zo strany žalovaného uhradená, preto polemika o výške RPMN, prípadne ďalších náležitostiach zmluvy nie je pre rozhodnutie vo veci podstatná. K vznesej námietke premlčania uviedol, že prvá splátka malá byť splatná podľa zmluvy 1.5.2015, druhá splátka dňa 15.6.2015. Prehľad úhrad, ktorý bol priložený ako dôkaz k žalobe, je suma úhrad zo strany žalovaného pôvodnému veriteľovi, a pri podaní žaloby na súd už boli zohľadnené aj ďalšie úhrady zo strany žalovaného, s tým, že následne po podaní žaloby na súd boli vykonané ďalšie úhrady zo strany žalovaného a týmto spôsobom došlo aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Aj keby žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok, v danom prípade zo strany žalobcu nedošlo k zosplatneniu úveru, žalobca nechal žalovanému ďalej bežať splátkový kalendár. neskôr uviedol, že k zosplatneniu úveru došlo. Výzvu pre žalovaného o omeškaní pred zosplatnením úveru sa mu nepodarilo zabezpečiť. V konaní bolo preukázané, že úver nie je premlčaný, taktiež bola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu. Žalobca je ochotný pristúpiť na splátkový kalendár vo výške 100,- eur, avšak konečné rozhodnutie ponechávajú na súd. Na základe vykonaného dokazovania majú zato, že nárok bol preukázaný v celom rozsahu, žiada, aby súd žalobe vyhovel. V konaní bolo preukázané, že úver nie je premlčaný, taktiež bola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu, v prípade úspechu si žiadajú priznať aj nárok na náhradu trov konania.

9. Po pojednávaní právny zástupca žalobcu písomným podaním uviedol, že po čiastočnom späťvzati z dňa 26.9.2019 žalovaný vykonal ďalšie čiastkové úhrady a to dňa 8.10.2019 vo výške 71,40 eur, dňa 21.10.2019 vo výške 57,- eur a dňa 5.11.2019 vo výške 35,70 eur, preto vzhľadom na vyššie uvedené berie žalobu čiastočne späť a to vo výške 164,10 eur a v prevyšujúcom úroku a požadoval, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 3.779,60 eur spolu 3.943,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.921,40 eur od 15.6.2017 do 6.7.2017, zo sumy 4.885,70 eur od 7.7.2017 do 19.7.2017, zo sumy 4.857,20 eur od 20.7.2017 do 27.7.2017, zo sumy 4.821,50 eur od 28.7.2017 do 4.9.2017, zo sumy 4.785,80 eur od 5.9.2017 do 5.10.2017, zo sumy 4.750,10 eur od 6.10.2017 do 24.10.2017, zo sumy 4.714,40 eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, zo sumy 4.678,70 eur od 24.11.2017 do 18.1.2018, zo sumy 4.643,00 eur od 19.1.2018 do 14.2.2018, zo sumy 4.571,60 eur od 15.2.2018 do 28.3.2018, zo sumy 4.521,60 eur od 29.3.2018 do 3.5.2018, zo sumy 4.485,90 eur od 4.5.2018 do 19.6.2018, zo sumy 4.457,40 eur od 20.6.2018 do 17.7.2018, zo sumy 4.421,70 eur od 18.7.2018 do 17.8.2018, zo sumy 4371,70 eur od 18.8.2018 do 6.11.2018, zo sumy 4.336,- eur od 7.11.2018 do 20.12.2018, zo sumy 4.307,50 eur od 21.12.2018 do 14.1.2019, zo sumy 4.257,50 eur od 15.1.2019 do 19.2.2019, zo sumy 4.200,50 eur od 20.2.2019 do 19.3.2019, zo sumy 4.143,50 eur od 20.3.2019 do 2.4.2019, zo sumy 4.086,50 eur od 3.4.2019 do 3.5.2019, zo sumy 4.050,80 eur od 4.5.2019 do 18.6.2019, zo sumy 3.979,40 eur od 19.6.2019 do 17.7.2019, zo sumy 3.943,70 eur od 18.7.2019 do 8.10.2019 vo výške 44,84 eur, zo sumy 3.872,30 eur od 9.10.2019 do 21.10.2019 vo výške 6,90 eur, zo sumy 3.815,30 eur od 22.10.2019 do 5.11.2019 vo výške 7,84 eur a zo sumy 3.779,60 eur od 6.11.2019 do zaplatenia a aby priznal náhradu trov konania.

10. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zaplatenie tejto pohľadávky by bolo pre neho likvidačné, aj pre jeho rodinu, pretože on má iba príjem vo výške 500, resp. 550 eur. Okrem tejto pohľadávky má aj ďalšie dve pôžičky, ktoré splácajú po 30,- eur. Súhlasil so späťvzatím žaloby. Požiadal o splátkový kalendár po 50 eur mesačne. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že manželka poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 160,- eur, je evidovaná na úrade práce. On má príjem 550,- eur. Majú dve deti. 23 ročný syn je tohto času nezamestnaný, dcéra má 18 rokov, a pokračuje v nadstavbovom 2-ročnom štúdiu. Na domácnosť hradia mesačne elektrinu 60 - 70,- eur, topia si drevom, vodu majú vlastnú zo studne. Manželka v súvislosti so svojimi diagnózami užíva asi 10 druhov liekov, on tiež má zdravotné problémy, lieči sa na tlak, cukrovku, má problémy s krížami, a mesačne potrebuje lieky v sume 30,- eur. Okrem tejto pôžičky majú ešte ďalšie dve pôžičky, ktoré splácajú po 30,- eur.

11. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako klientom bola dňa 31.03.2015 uzavretá zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4503122737 na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá celková výška úveru v sume 7.000 eur, celková výška mesačnej splátky je 166,15 eur, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 22 %, RPMN 24,6 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 13.956,60 eur, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15.deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V časti revolvingového úveru (úver z karty) je RPMN 38,81 %, výška kreditného limitu 500 eur, ročná úroková sadzba 26,28 % a priemerná hodnota RPMN 24,97 %.

12. Podľa § 1 hlavy 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere (ďalej iba „zmluva“) a zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba „zmluva o úvere z karty“) uzatváranými medzi Vami a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej iba „Home Credit“ alebo „my“). Jedná sa o zmluvné podmienky v zmysle § 273 zákona č. 513/1991 Zb. v platnom znení (ďalej iba „Obchodný zákonník“).

13. Uzatvorením zmluvy sa spoločnosť zaväzuje poskytnúť klientovi dohodnutý úver a klient sa zaväzuje poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

14. Podľa § 1 hlavy 5 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady za poistenie, ak nie je v zmluve alebo týchto úverových podmienkach uvedené inak.

15. V prípade, že: a) sa klient oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, b) klient uviedol v návrhu nepravdivé údaje, c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo zmluvy, d) bolo začaté exekučné, konkurzné, vyrovnacie alebo iné konanie na majetok klienta (vrátane dedičského konania) musí klient celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru) (§ 3 hlava 6. Úverových podmienok).

16. Listom zo dňa 20.07.2016 označeným ako Výzva k splateniu celého úveru právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 7.324,62 eur a vyzval ho na jej splatenie do 15 dní od spísania tejto výzvy.

17. V liste zo dňa 21.06.2017 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. IČO: 36 234 176 na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

18. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 a príloh k tejto zmluvy ako je na čl. 6 až 11 vyplýva, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. postúpila na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu, čím bola preukázaná aktívna legitimácia žalobcu. Táto skutočnosť bola žalovanému oznámená Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017.

19. Z predloženého prehľadu úhrad od 5.5.2015 ku dňu 24.4.2017, tj. odo dňa uzatvorenia zmluvy do postúpenia pohľadávky, žalovaný na predmetný úver uhradil celkom sumu 2.078,60 eur, tj. spolu ku dňu podania žaloby uhradil sumu 2799,50 eur.

20. Pokusom o zmier zo dňa 14.02.2019 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy spolu 8.446,24eur, ktorá pozostávala z neuhradeného úveru v sume 5.890,18 eur, zákonného/zmluvného úroku 529,56 eur, sankčného úroku 289,29 eur a zmluvného úroku 1.737,21 eur. Túto dlžnú

sumu mal žalovaný uhradiť najneskôr do 21.02.2019. V prípade ak by nedošlo k jej úhrade, bude žalobca vymáhať predmetnú pohľadávku na príslušnom súde.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky..

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

25. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

28. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

29. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

34. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

37. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

38. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka)

39. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

40. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

41. V zmysle § 3 nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa § 150 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

43. V zmysle § 151 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

44. Podľa § 132 ods.1, 2 a 3 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

46. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

47. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V

sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

50. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

51. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

52. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

53. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom zastavení späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

54. Nakoľko žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 420,90 eur a prevyšujúceho úroku z omeškania, žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil, súd konanie o zaplatenie tejto sumy zastavil tak ako je uvedené v 1.výroku tohto rozsudku.

55. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 31.03.2015 zmluvu o hotovostnom úvere č. 4503122737, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá celková výška úveru v sume 7.000 eur, celková výška mesačnej splátky je 166,15 eur, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 22 %, RPMN 24,6 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 13.956,60 eur, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15.deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V časti revolvingového úveru (úver z karty) je RPMN 38,81 %, výška kreditného limitu 500 eur, ročná úroková sadzba 26,28 % a priemerná hodnota RPMN 24,97 %. Na úver žalovaný uhradil sumu 2.799,50 eur do podania žaloby a sumu 420,90 eur po podaní žaloby. Tieto skutočnosti neboli ani zo strany žalovaného popreté. Ten namietal len splatnosť úveru a jeho následnú premlčanosť. Žalobca poprel, že by nárok mal byť premlčaný a uviedol, že došlo k zosplateniu úveru. Súd sa preto zaoberal spornosťou, či je nárok premlčaný a či došlo k jeho zosplateniu.

56. Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 22 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v marci 2015 činil úrok 10,66 % p.a. pre nové obchody. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

57. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

58. V zmysle zmluvy bola pôžička žalobkyni poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 59,50 %. Pri dojednávani úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej.

V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

59. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

60. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

61. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

62. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

63. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o

výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

66. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

67. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 39 Občianskeho zákonníka).

68. Súd teda na základe vykonaného dokazovania má za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady. Takto si to aj žalobca uplatnil voči žalovanému a aj žalovaný mal zato, že úver je bezúročný a bezpoplatkový.

69. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje.

70. Keďže v danom prípade má súd zato, že úver je potrebné považovať za bezúročný a za bezpoplatkový, na strane žalovaného bola povinnosť hradiť nie splátku ako je uvedená v zmluve a to vo výške 166,15 eur ale iba vo výške 83,33 eur (vypočítaná ako suma 7.000 podelená 84 splátkami). V konaní žalobca si predmetný nárok uplatnil z dôvodu, že údajne malo dôjsť k zosplateniu úveru a to výzvou právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.7.2016, ktorou vyzval žalovaného k splateniu celého úveru v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy. Žalovaný poprel, že by malo dôjsť k zosplateniu. V zmysle Občianskeho zákonníka však na to, aby mohol veriteľ zosplatiť úver, musia byť splnené zákonom stanovené predpoklady a to dodávateľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.. V konaní, keďže pri podaní žaloby dôkaz o tom, že pred zosplatením mal byť žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia predložený nebol, súd poskytol lehotu žalobcovi na predloženie takéhoto dôkazu. Žalobca súdu uviedol, že takýto dôkaz k dispozícii nemá. Preto súd mal zato, že v konaní neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zosplatenie úveru, nakoľko chýbalo upozornenie pred zosplatením úveru a preto súd mal zato, že k zosplateniu úveru nedošlo podľa zákona a na strane žalovaného nie je povinnosť zaplatiť predmetný úver jednorazovo a teda, že je zachovaná možnosť žalovaného naďalej uhrádzať predmetný úver v splátkach tak, ako bolo uvedené v zmluve. Podľa zmluvy prvá splátka mala byť splatná 1.5.2015, druhá splátka mala byť splatná 15.6.2015 a všetky ďalšie nasledujúce splátky mali byť splatné do 15. toho ktorého dňa v mesiaci. Keďže úver zosplatený nebol, žalobca má nárok iba na splátky, ktoré sú splatné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, t.j. splátky splatné do 19.12.2019.

71. Keďže však žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa musel touto námietkou premlčania zaoberať a súd mal zato, že žalobca má nárok iba na splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 15.3.2019, žalobca má nárok iba na splátky splatné od 15.3.2016 splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia, t.j. do 19.12.2019. Odo dňa splatnosti prvej splátky, t.j. od 1.5.2015 do 15.3.2016 bolo povinnosťou žalovaného uhradiť 10 splátok, ktoré sú premlčané a na strane žalovaného je povinnosť zaplatiť nepremľčané splátky od 15.3.2016 do 19.12.2019, čo predstavuje počet splátok 46 splátok. Žalovaný k dnešnému dňu uhradil len sumu 3.220,40 eur (ku dňu podania žaloby uhradil

sumu 2799,50 eur a po podaní žaloby sumu 420,90 eur), teda nepremičané ako aj premlčané splátky neuhradil. Z prehľadu predloženého žalobcom však vyplýva, že čo sa týka úhrad, ktoré vykonal pred postúpením pohľadávok, tieto súdu predložené neboli. Bol predložený iba prehľad úhrad, ktoré vykonal žalovaný po postúpení pohľadávky. Toto však nebola prekážka pre rozhodnutie, pretože na výške úhrad zo strany žalovaného sa účastníci dohodli a táto skutočnosť medzi nimi nebola sporná. Táto skutočnosť nebola medzi nimi sporná. Úhrady zo strany žalovaného a to najstaršie, súd započítal na úhradu najskôr splatných splátok a teda z uvedeného vyplýva, že žalovaný vykonal úhrady na splátky splatné v počte 38 a jednu neúplnú 39. splátku (3220,40 : 83,33). Žalovaný teda vykonal úhrady do 15.6.2018 / splatnosť 38. splátky/. Ďalšie splátky splatné od 15.7.2018 do 19.12.2019 neuhradil, s tým, že splátka splatná 15.7.2018 bola uhradená len čiastočne vo výške 53,86 eur, teda nebola uhradená úplne. Žalovaný tak dlží žalobcovi sumu nepremičaných splátok vo výške 1.446,08 eur (čiastočná splátka z 15.7.2018 vo výške 29,47 eur a splátky od 15.7.2018 do 19.12.2019 po 83,33 eur). V ostatnej časti istiny súd žalobu zamietol.

72. Okrem toho žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania z jednotlivých splatných splátok. Súd mal zato, že teda žalovaný mal uhrádzať každú jednu splátku pravidelne ku dňu 15. dňa toho ktorého mesiaca, ak tak neurobil, od nasledujúceho dňa bol v omeškaní s úhradou predmetnej splátky a preto žalobcovi patrí aj nárok na úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške, ktorá je 5 % ročne. Z dôvodu, ako je vyššie uvedené, že žalobca má nárok iba na nepremičané neuhradené splátky, má nárok aj na úrok z omeškania iba z nepremičaných neuhradených splátok a to nasledovne: zo sumy 29,47 eur od 16.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.2.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.3.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.4.2019 do zaplatenia, od 16.5.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.6.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.7.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.8.2019 do zaplatenia, od 16.9.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.12.2019 do zaplatenia. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že od dňa 16.7.2018 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % a preto výšku úroku z omeškania súd stanovil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t.j. vo výške 5 % ročne.

73. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

74. Z dôvodu, že žalovaný požiadal o splácanie dlhu v splátkach pre jeho sociálnu situáciu, súd mu povolil splácať dlh v splátkach po 50 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. Súd tak vychádzal z majetkovej situácie žalovaného, a to jeho nízky príjem, nízky príjem manželky, ich zdravotné problémy, a ďalšie dva úvery.

75. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

76. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

78. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

79. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 1446,08 eur, ako aj časti čiastočného zastavenia, nakoľko do sumy 420,90 eur súd konanie zastavil preto, že do tejto časti žalovanú sumu

uhradil žalovaný po podaní žaloby, tj. žalobca mal spolu úspech v časti 1866,98 eur, čo predstavuje úspech 44 % a neúspech 56%, čo predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 12 %.

80. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

81. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.